

Juni 2015

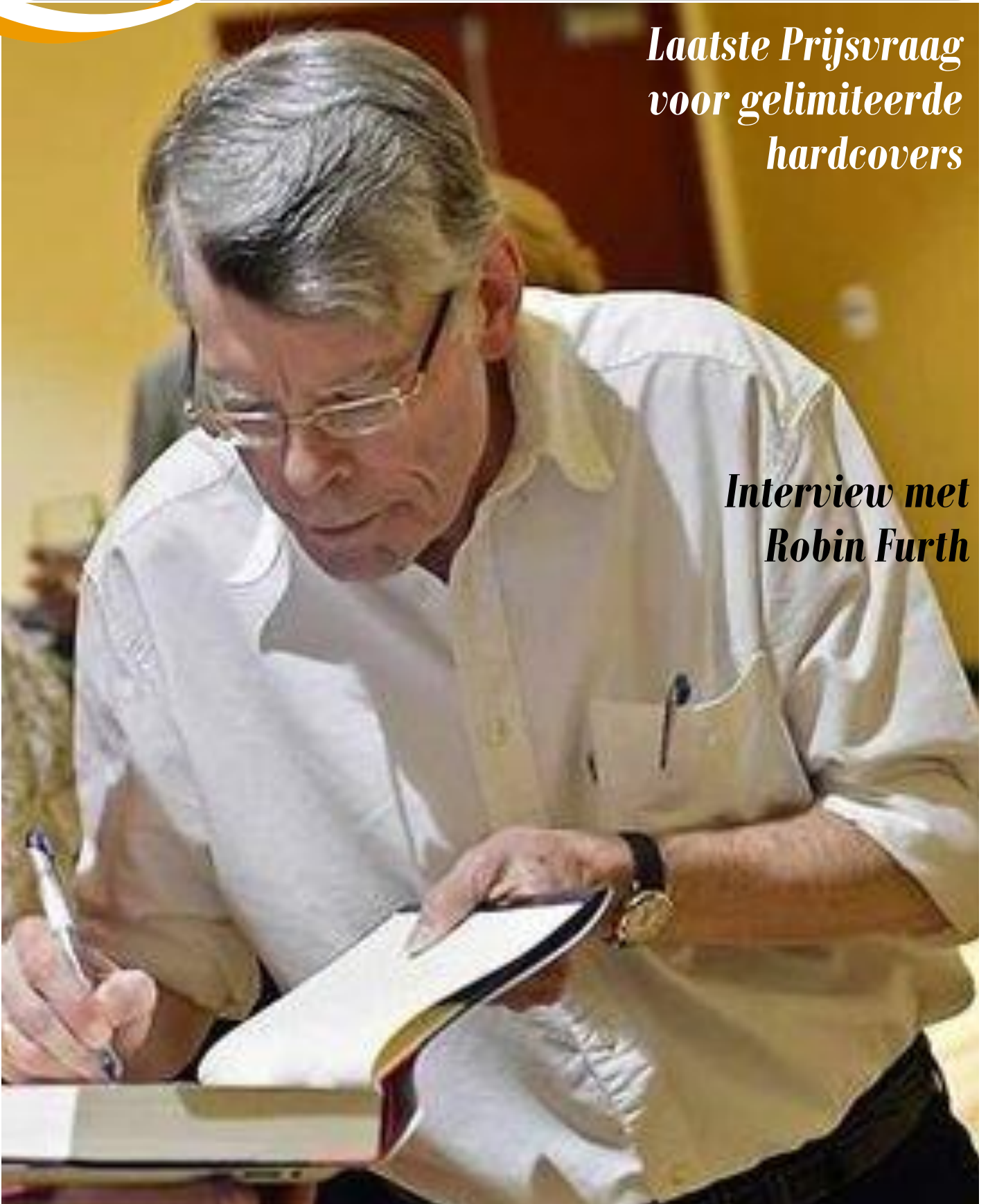
Kings Things

Stephen King Fanclub Magazine

STEPHEN KING
GRUEZELIG GEZELLIG
FANCLUB

*Laatste Prijsvraag
voor gelimiteerde
hardcovers*

*Interview met
Robin Furth*

Kings Things

Griezelig Gezellig

Juni '15

Nog een paar nachtjes slapen, dan is het zover... De Eerlijke Vinder komt dan uit in Nederland. Heb je ook zo'n zin in het vervolg op Mr. Mercedes? Hopelijk bestelde je dit nieuwe boek bij de fanclub: je helpt er de fanclub mee omdat we een percentage van elke verkoop krijgen van de uitgever. En je kunt nummer 1 winnen als je meedoet aan de speurtocht van uitgeverij Luitingh.

Dit keer hebben we echt iets speciaals voor je! De Duitse Stephen King Fanclub was in de gelegenheid een interview met Robin Furth te houden, en wij kregen toestemming om dit te vertalen (dank je wel Peter) en in Kings Things en op de website te publiceren. Mensen met een clownfobie slaan pagina 15 t/m 17 liefst even over, want zowel de illustratie van Martine als de de Movie Mistakes van Mim gaan dit keer over IT. Peter vertaalde het laatste deel over Haven in The Dead Zone. Deze keer alles over de vaste karakters in de serie. Natuurlijk zijn er ook recensies van boeken en films, lees je het laatste nieuws en zijn er weer nieuwe prijsvragen – en maken we de winnaars bekend van vorige maand.

Volgende maand verschijnt Kings Things voor juli/augustus. Ook wij houden namelijk even vakantie, maar blijven op Facebook natuurlijk wel actief. We plaatsen dan ook een kort verhaal van Anthonie Holslag om die overbrugging van twee maanden wat makkelijker te maken...

Tot volgende maand!

De Stephen King Fanclub crew

De Fanclubshop verkoopt merchandise zoals winkelwagenmuntjes, pennen, parapluus en we hebben ook de laatste nieuwe boeken te koop!

Deze mailinglist wordt mede mogelijk gemaakt door

Deze Kings Things is verzonden naar 2171 fans

1132 fans op

Hartelijk welkom allemaal!

Fanclub Sponsors

DONATIES

Van sommige bedrijven krijgen wij een percentage als je er via de link heen surft en iets koopt. Iedereen die iets kocht in onze eigen fanclubwinkel, via Boekentip.nl, ECL, Bruna of via [Stephen King Fans](http://StephenKingFans): hartelijk dank voor jullie ondersteuning!

We hopen dat iedereen die een prijs mag ontvangen, de verzendkosten weer terug naar ons wil overmaken, want de fanclub kan alleen blijven doorgaan dankzij donaties.

Voor elk bedrag, groot of klein, zijn we dan ook erg dankbaar. We gebruiken het voor de verzendkosten van prijzen, kosten KvK en software en hosting van de website, maar ook voor de merchandise, de organisatie van een fanclubdag en andere mogelijkheden om kortingen voor fans te creëren. Help ons en stort een bedrag naar keuze op NL08KNAB0725036737 t.n.v. stichting Stephen King Fanclub te Utrecht. Dank je wel!

Nieuwsflits

Vervolg op Mr. Mercedes

Ga op zoek naar het eerste exemplaar ter wereld van

De titel van het vervolg op Mr. Mercedes is *De eerlijke vinder* (Flnders Keepers) geworden. Het boek verschijnt op 2 juni a.s. en is te bestellen via onze shop op stephenking.biedmeer.nl. Het boek kost 19,95 (voor de paperback) of 29,95 (gelimiteerde hardcover / 1000 stuks) en heeft 400 bladzijden. Via Luitingh kun je met een speurtocht het allereerste exemplaar winnen!

In *De Eerlijke Vinder* heeft John Rothstein, een legendarische schrijver van een serie boeken, al decennialang niets gepubliceerd. Morris Bellamy is woedend. Niet alleen omdat Rothstein met schrijven is gestopt, maar ook omdat diens serie niet naar zijn smaak eindigde. Zijn woede gaat zo ver dat hij Rothstein vermoordt. Ook neemt hij een zak met cash weg uit de kluis en een stapel aantekenboekjes met ongepubliceerd materiaal. Die laatste blijken de hoofdprijs te zijn. Morris verbergt het geld en de aantekenboekjes - en wordt dan gearresteerd voor een andere misdaad. Decennia later vindt ene Peter Saubers de buit. Nu zijn het deze jongen en zijn familie, die door Bill Hodges, Holly en Jerome gered moeten worden van de inmiddels nog krankzinnigere en wraakzuchtigere Morris, die na 35 jaar uit de gevangenis komt.

Net als in de klassieker *Misery* speelt King met het idee van een lezer wiens obsessie voor een schrijver gevaarlijk wordt. *De eerlijke vinder* is een thriller vol spectaculaire, zenuwslopende suspense. Het promofilmpje is [hier](#) te vinden.

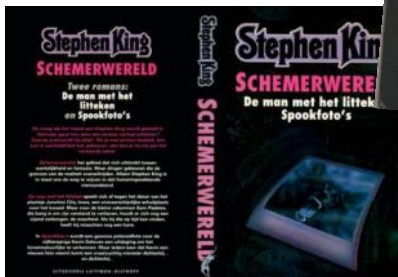
Een [audio voorproefje gelezen door Will Patton](#) is er ook. Ook beschikbaar: een Engelstalig [fragment uit het boek](#), en een [Nederlandstalig fragment](#).

Het vervolg in deze trilogie is 'The Suicide Prince' – de Nederlandse titel is nog niet bekend.

Nog onbekende Schemerwereld

Hoe leuk blijft het verzamelen van alle verschillende versies

van de boeken toch. Zelfs als je denkt dat je alle uitgaven van een boek al hebt, kun je nog steeds voor verrassingen komen te staan. Dat overkwam deze maand onze secretaris. Zij kwam opeens een *Schemerwereld* met een andere achterkant tegen bij een derde druk. Op de achterzijde van de eerste druk staat namelijk geen streepjescode, die op de achterkant van de derde druk wel staat. Onze Frans zorgde ervoor dat ook deze variant weer op de websitepagina van het boek is terug te vinden.

In the Tall Grass verfilmd

En weer een boek dat King schreef (in dit geval samen met zijn zoon Joe Hill) dat zijn weg naar het witte doek zal vinden. Dit gaat over Cal DeMuth en zijn zwangere zusje Becky die door Kansas reizen, maar een jongen

horen huilen in een veld met hoog gras. Ze willen helpen maar raken verdwaald... Vincenzo Natali (Cube, Splice) heeft de rechten gekocht.

King accepteert Edgar Award

King won de Edgar Award voor Mr. Mercedes. Hieronder een filmpje.

Under the dome trailer seizoen 3

Under the dome gaat verder met een derde seizoen, en er is een [trailer te zien op YouTube](#).

MERCHANDISE & SPONSORING

Hebbedingetjes

In onze fanclubshop vind je ook onze merchandise: winkelwagenmuntjes, ijskrabbers, magneten, Pennywise en Stephen King poppetjes. De Constant Reader bekertjes met de handtekening van King erop halen wij voor je uit Amerika. Door bestellingen te verzamelen en dan in eens te bestellen, scheelt dat veel verzendkosten (steeds minimaal 5 tegelijk bestellen). Het kan dus even duren voor je de beker in huis hebt, maar we brengen je op de hoogte zodra de bestelling in Amerika geplaatst wordt. Met onze aanschaf steunen wij met elkaar ook nog eens de Haven Foundation – een initiatief van Stephen King. Als je wilt weten wat de Haven Foundation doet, kijk dan op [hun website](#). In de shop kun je ook de laatste nieuwe boeken bestellen, zolang de voorraad strekt!

Dankie Sai!

Volg het voorbeeld van P.J. Bogget uit Uithoorn (Dankie Sai!) en word ook (maandelijkse) sponsor! Dank ook aan iedereen die een of meer boeken bestelde in onze shop!

Prijs gewonnen? Stort de verzendkosten naar ons terug, dan kunnen we dit blijven doen! Ondersteun ons werk en stort een bedrag(je) naar keuze op bankrekening NL08KNAB0725036737 t.n.v. stichting Stephen King Fanclub te Utrecht.

www.stephenking.biedmeer.nl

HELP OOK DE FANCLUB DOOR JE AANSCHAF!

Als je nieuwe boeken, muziek of films wilt bestellen via het internet, kun je heel goed terecht bij [Bruna](#) of [ECI](#), maar ook bij [e-books.nl](#) en [Boekentip.nl](#). Wij maken gebruik van een associated programma bij hen, wat wil zeggen dat we van iedere verkoop een heel klein percentage in onze fanclubkas gestort krijgen. Maar alle kleintjes tellen mee voor ons! Dit geldt overigens voor alle producten die zij online aanbieden, **niet alleen** voor Stephen King gerelateerde zaken! Om voor de eigenaar van het associated programma duidelijk te maken dat je via ons komt en om het percentage aan ons toe te kunnen kennen, moet je wel bestellen via de link onder de banner in deze Kings Things of op de website!

Je kunt je boeken ook bestellen bij het [boekwinkeltje Stephen King Fans!](#) Er is veel tweedehands, maar ook nieuw en naast een klein beetje Engelstalig is er keus uit honderden Nederlandstalige Stephen King boeken. Er is een vaste kortingsactie waardoor je bij bestelling van meerdere boeken nog goedkoper uit bent. De boeken zijn al niet duur, en er gaat altijd 10% van de verkoop naar de kas van de fanclub!

Er zijn ook poppetjes, DVD's boekenleggers, kettingen, oorbellen en armbandjes met bedels met een Stephen King thema te koop in [de NIEUWE winkel op marktplaats](#). Je kunt aankopen vanuit beide winkels met elkaar combineren!

Verzenden via DHL duurt wel iets langer, maar de kosten zijn ook lager: **Voor 4 euro verzenden (zelf afhalen bij DHL of Kialapunt) of voor 5,75 aan de deur gebracht** (tegen 6,95 via PostNL) voor een doos (tot 10 kg, binnen Nederland). Voor België is Kiala het goedkoopst: 7,50 voor een pakket in formaat L (vergelijkbaar met tot 10 kg). Kosten die wij niet maken rekenen we natuurlijk ook niet door, en dat scheelt in jouw portemonnee! Vraag gerust naar de mogelijkheden voor jouw boekbestelling!

Boekwinkeltje
Stephen King Fans

WORDT VERWACHT NEDERLAND

door Chrissy

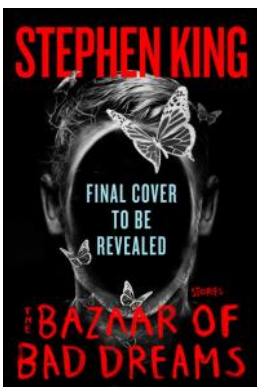
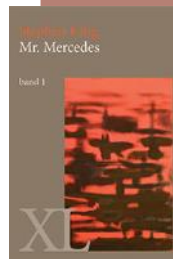
Alle data onder
voorbehoud
van de uitgever

2015

Datum:	Soort:	Details:
mei	boek	Mr. Mercedes Midprice paperback 12,50 ISBN: 9789021016160
juni	boek	De eerlijke vinder (vervolg op Mr. Mercedes) 448 blz. paperback 19,95 ISBN 9789024567256 gelimiteerde hardcover 29,95 ISBN 9789024567249 Ebook 14,95 ISBN 978902457263
herfst?	boek	Vertaling van The Bazaar of Bad Dreams (verhalenbundel met 20 korte verhalen—zie bij nieuws in deze Kings Things
maart	boek	Mr. Mercedes in XL uitvoering— <u>Bestellen</u> . De oplage is maar 90 stuks.
medio september	boek	Revival in XL uitvoering bij uitgeverij XL

Stukje bij beetje... cover Bazaar of Bad Dreams

Er wordt steeds een beetje cover onthuld voor deze verhalenbundel. In Nederland is het nog stil... we weten nog niet of Luitingh dezelfde omslag zal gaan gebruiken als die uit Amerika.

Nieuwsflits

Ontmoet de fanclub

De eerstvolgende gelegenheid dat je ons kunt ontmoeten is in augustus a.s. tijdens de grootste boekenmarkt van Nederland in Deventer. Ons kraamnummer is nog niet bekend, maar laten we uiteraard weten. We staan wel in de plattegrond van het boekje dat op de markt wordt uitgegeven, en weer naast de kraam waar Jack Lance zijn boeken verkoopt en signeert.

Dit jaar kun je ons ook vinden tijdens een boekenbeurs van 31 oktober in Rijen, en zeer waarschijnlijk vlak voor of na die datum organiseren we ook weer een Dollarbaby Festival in Nieuwegein. We houden je natuurlijk op de hoogte!

Drunken Fireworks

Stephen King, Simon & Schuster Audio en PLAY.IT (een on-demand radiozender) maken een waar feestje van de audiouitgave van Drunken Fireworks. CBS radiostations in meer dan 20 grote markten in de USA zullen intunen op het speciale evenement dat op 2 juli zal plaatsvinden. Mocht je toevallig in de buurt zijn in Amerika, dan [lees je er hier meer over](#). Het verhaal komt overigens straks ook in The Bazaar of bad dreams (november).

“Great stories are often better when told out loud. This event is a cool way for more people to discover just how fun listening to my stories can be.”

aldus Stephen King.

PLOT:

Alden McCausland en zijn moeder zijn wat ze noemen ‘per ongeluk’ rijk, dankzij een onverwachte uitkering van een levensverzekering en het winnen van de Big Maile Millions krasloterij. Ze spenderen hun zomers bij Lake Abenaki, lui hun dagen wegdrinkend in een drie-kamer-blokhut met een oude klok en een stukje strand.

Aan de overkant kunnen ze zien hoe de ‘echte’ rijken eruitzien. De Massimo-familie ‘Twelve Pines Camp’, het grote witte huis, met gasthuis en tennisbaan waarvan Alden’s moeder zegt dat die is betaald met illegaal geld, dankzij Massimo Construction.

Als Alden tijdens zijn 4 juli-vakantieweekend zijn vuurwerk afsteekt, leert hij hoe ver (zelfs tot de Castle County gevangenis aan toe) hijzelf en de Massimo’s elkaar beconcurreren om de plaatselijke jaarlijkse vuurwerkwedstrijd maar te winnen.

Talisman & Black House

Peter Straub vertelde dat hij en King ideeën voor Talisman 3 op elkaar aan het uitproberen zijn... bekijk deze twee korte filmpjes om er meer over te horen. [Filmpje 1](#) [Filmpje 2](#)

Bruce Willis in Broadway Misery

Willis kwam voor de 64ste keer naar Letterman, en vertelde daar nu over zijn Broadwaydebuut dat hij in Misery zal gaan spelen. Hij is als de dood, maar vindt het leuk om in de herfst naar Broadway te gaan.

Hij speelt met Elizabeth Marvel in dit nieuwe toneelstuk, dat gemaakt wordt door William Goldman en wordt geregisseerd door Will Frears.

In [het filmpje](#) rond de 18e minuut te zien.

Interview door Klaus Spangemacher met Robin Furth

Vertaald door P.R. van Veen

Klaus: Kijkend naar je biografie lijkt het erop dat het leven dat je leidt de droom is van heel veel King-fans. Toen je begon met het onderzoek voor Stephen, had je toen gedacht dat je ooit een schrijver van encyclopedieën en stripboeken zou worden?

Robin: Eerlijk gezegd had ik geen idee dat werken voor Stephen King mijn leven zo drastisch zou veranderen. Ik begon voor hem te werken toen ik in mijn laatste studiejaar zat aan de Universiteit van Maine in Orono (dat is Steve's Alma mater). Het was iets langer dan een jaar na zijn ongeluk in 1999 en hij zocht naar een student om wat onderzoek voor hem te doen. Toentertijd was er een *On Writing* korte-verhalencampagnes in de Verenigde Staten die hij had uitgeschreven en hij zocht iemand die door de stapels manuscripten heen kon gaan voor hem. Dat oorspronkelijke baantje zou maar een week of zes duren, maar toen het afgelopen was, ontmoette ik Steve King op kantoor (ik had hem daarvoor nog nooit persoonlijk ontmoet), en hij vroeg me of ik nog meer werk wilde. Ik zei JA! Dat was bijna vijftien jaar geleden. Ik moet wel toevoegen dat ik altijd een Stephen King-fan ben geweest, en voor hem werken was één van mijn kinderdromen.

Klaus: Laten we gaan terug in de tijd naar je werk voor de Donkere Toren-romans. Vanuit mijn oogpunt is de „Donkere Toren Concordantie“ een geweldig stuk werk. Met de hoeveelheid informatie en de grote mate van detail is er nauwelijks een vraag niet te beantwoorden als je het gebruikt. Hoe ben je begonnen met het project? Hoe kon je doorgaan met dit werk, er waren zoveel onderwerpen te catalogiseren en te volgen in de rest van de serie?

Robin: Dank u wel voor uw vriendelijke woorden over mijn Concordantie! De Donkere Toren Concordantie was mijn eerste baan nadat ik al die dozen met *On Writing*-manuscripten had doorgeworsteld. Steve wilde de laatste drie Donkere Toren-romans afmaken, maar hij was bang dat hij continuïteitsfouten zou kunnen maken, hoewel hij de boeken had herlezen (geen verrassende angst, omdat hij de vorige vier boeken over een periode van dertig jaar geschreven had). Hoe dan ook, hij vroeg me om lijsten te maken van karakters en plaatsen die in elk van de boeken voorkwamen en om de paginanummers te noteren waarop zij konden worden gevonden. Kortom, hij wilde een grote index zodat hij specifieke gebeurtenissen in de boeken terug kon vinden. Steve realiseerde het zich niet, maar hij huurde een amateur-folklorist in, en de baan was als een droom die waar werd voor mij. In plaats van gewone woningpagina's, heb ik een grote encyclopedie met inbegrip van Midden-Wereld-mensen, plaatsen, magische voorwerpen, talen, spelletjes, ziekten, en alles wat ik verder bedenken kon gemaakt.

Ik maakte verwijzingen naar pagina's en ook een korte geschiedenis van elke referentie. Ik heb het boek in zwart gebonden, tekende een magische deur op de eerste pagina, en heb een sleutel op de omslag geplakt zodat Steve Midden-Wereld via die deur binnen kon gaan. Ik dacht dat Steve ofwel geamuseerd zou zijn door mijn enthousiasme of dat hij zou denken dat ik gek was. Gelukkig, hij was geamuseerd. Na het bekijken van het boek, vroeg hij me of ik mijn werkzaamheden wilde voortzetten. Ik heb ja gezegd. Van toen af aan ontving ik zijn manuscripten in delen en bleef ik bouwen aan mijn concordantie. Telkens wanneer die ik bijwerkte, gaf ik hem een kopie zodat hij een doorlopend verslag had van de geschiedenis van alle karakters en plaatsen. Veel mensen hebben mij gevraagd of ik een computerprogramma gebruik voor het bijhouden van alle personages en plaatsen in de concordantie, maar om eerlijk te zijn is het allemaal gedaan met potlood en papier. Ik heb een zeer goed geheugen voor mythische systemen en voor verhaaleinden, dus ik hield alles schriftelijke bij en heb die aantekeningen later toegevoegd aan mijn als maar groeiend document op mijn computer.

Ik heb waarschijnlijk elk van de Donkere Toren-romans van kaft tot kaft zeven of acht keer gelezen (ik heb waarschijnlijk afzonderlijke secties honderden keren gelezen). Er zijn passages die ik uit mijn hoofd ken, en ik kan nog steeds verschillende secties vinden door gewoon de boeken te openen. Ik vertelde mijn man onlangs dat ik me aspecten van de geschiedenis van de Donkere Toren beter herinner dan delen van mijn eigen leven. Ik denk dat hij daar bang van werd!

Vervolg interview met Robin Furth

Klaus: De Duitse uitgever van je *Concordantie* had erg veel problemen om aan het tweede deel te komen (dat is tenminste hun officiële excuus geweest) en om die reden hebben ze de Duitse vertaling bijna vier jaar uitgesteld. Hoe moeilijk was het voor jou, vooral voor de eerste complete versie, om al die informatie die je had verzameld samen te voegen en om je weer in te leven in de wereld zoals die wordt beschreven in de eerste boeken van de serie?

Robin: Terugkeren naar de *Concordantie* is altijd een duik terug in Midden-Wereld. Sinds ik begon te werken aan de comics heb ik er bijna voortdurend gewoond, en dus is het een beetje zoals schrijven over je woonplaats. Interessant is dat de *Concordantie* begon als één boek en dat heb ik gesplitst in twee boeken voor de uitgever. Die wilde het eerste deel uitgeven vóór de *Wolven van de Calla* bij de boekhandel zou liggen. Om het in twee aparte volumes te kunnen uitgeven, moest ik het originele manuscript splitsen. Toen ik de twee volumes weer terug samen bracht naar één boek herschreef ik hele secties, dus het was een hoop werk! Het meest tijdrovende gedeelte van het proces was echter de index aanpassen. Oorspronkelijk indexeerde ik willekeurige kwesties van de eerste vier romans (sommige VS, sommige UK), en voor de volgende drie romans indexeerde ik Steve's originele manuscripten. Toen het tijd werd voor publicatie wilde Scribner dat ik ook alle zeven paperbacks indexeerde, wat ik deed. Ik heb vervolgens alle UK publicaties van een nieuwe index voorzien!

Klaus: Was je betrokken bij andere boeken die Stephen King schreef, naast het laatste deel van de serie?

Robin: Ja. Naast het werk dat ik deed voor de *Donkere Toren* heb ik wat onderzoek gedaan ten behoeve van *Zwart Huis* en *Mobiel*. Ik heb ook gewerkt voor *De Wind door het Sleutelgat*, het *Donkere Toren*-boek dat Steve King publiceerde in 2012.

Klaus: Vóór februari 2007 was je niet zo bekend bij het merendeel van de Duitse fans van Stephen. Dat veranderde toen je naam verscheen naast die van Peter David als schrijvers van de *Donkere Toren* stripboeken. Hoe is dat allemaal zo begonnen? Wanneer raakte je betrokken bij dat project?

Robin: De samenwerking tussen Stephen King en Marvel Comics begon onofficieel toen Joe Quesada, Marvels hoofd-redacteur, op een stripboekconventie gevraagd werd met welke populaire schrijver hij het liefst zou willen samenwerken en hij zei: "Stephen King." Dat verhaal bereikte uiteindelijk ook de kantoren van King en Chuck Verrill (Steve's redacteur en agent) nam contact op met Marvel. Na vele gesprekken besloot iedereen dat het beste boek om aan te passen *Tovenaarsglas* zou zijn, omdat dit het verhaal vertelt van Roland's avonturen in Hambry, toen hij en zijn vrienden veertien jaar oud waren.

Ik was aanwezig bij de eerste ontmoeting tussen Steve, Chuck Verrill, en Marvel (nou, ik was er niet persoonlijk, ik was er via de telefoon). Ik had al zoveel tijd doorgebracht in het *Donkere Toren* Universum dat Steve vond dat het een goed idee zou zijn om mij ook te betrekken bij het Marvelproject. Ik had nog nooit gewerkt met stripboeken, maar ik was dol op fotografische boeken en boeken met tekeningen, dus het hele project sprak me erg aan. Ik wilde ook graag zien hoe Roland en zijn vrienden zich zouden manifesteren in deze nieuwe dimensie. Zoals je je kunt voorstellen moest ik echt ENORM veel leren in het begin, maar ik werkte met een geweldig team, wat er voor zorgde dat al dat harde werken leuk was.

Klaus: Het resultaat doet denken dat het makkelijk was, maar ik denk dat het transformeren van de *Donkere Toren* naar een stripboek een grote inspanning was. Hoe hebben jij en Peter het werk verdeeld? Hoe nauw werkten jullie samen met de tekenaars en zijn er verschillen, afhankelijk van de tekenaars?

Robin: Zoals je al zegt, elke aanpassing is een zeer ontmoedigende taak. Ik denk dat het meest verrassende ding is dat, als je naar een nieuw medium overschakelt, je heel vaak het originele materiaal zodanig moet aanpassen dat het ook geschikt is voor zijn nieuwe vorm. Hoewel bijvoorbeeld *The Gunslinger Born* een 'vertaling' is van *Wizard and Glass*, wat boek IV van de *Donkere Toren* serie is, is veel van het openingsmateriaal eigenlijk afkomstig uit *The Gunslinger*, dat is boek I.

In termen van verdeling van het werk ben ik verantwoordelijk voor raadpleging en plotten, en Peter (foto) is verantwoordelijk voor het uitvoeren van de scripts. Als adviseur van de serie beantwoord ik de vragen die tekenaars of schrijvers hebben over Midden-Wereld, van kleding tot hoe wapens eruitzien, van landschap tot religie. Ik beantwoord ook de vragen over Rolands verleden of het verleden van de vele andere karakters die je ontmoet in de serie.

Vervolg interview met Robin Furth

Plotting is precies dat gene wat je je ervan voorstelt. Het betekent de verhalen schrijven die dan van tekeningen worden voorzien door de tekenaar en daarna wordt het script door Peter gemaakt. In het begin schreef ik elk boek als een verhaal, verdeeld in scènes en afleveringen. Ik zorgde ervoor dat elke aflevering heel veel details bevatte voor de tekenaar zodat hij trouw kon blijven aan de wereld van Stephen King. Elke aflevering (behalve de laatste) moest eindigen met een zogenaamde cliffhanger, wat gebruikelijk is bij stripboeken. Tegenwoordig doe ik ook de verdeling van de pagina's en deelvensters voor elke uitgave.

De Donkere Toren-stripboeken zijn een project van absolute samenwerking. Nadat ik een pagina en de vensters en deelvensters van die pagina af heb en de redacteurs het hebben goedgekeurd, gaat mijn tekst naar de tekenaar. Als de tekeningen klaar zijn gaan deze, met het verhaal naar Peter, die dan mijn verhaal in de tekeningen verwerkt door het toevoegen van bijschriften en dialoog (Peter is een geweldige schrijver, dus het is fantastisch om met hem te mogen werken. Er is enorm veel vaardigheid vereist om de dialogen en bijschriften te maken die zoveel vertellen in zo weinig ruimte en die ook nog eens vol zitten met inzicht en humor). Terwijl Peter aan het script werkt, is de 'kleurder' aan het werk om de pagina's in te kleuren zodat die prachtige tekeningen tot leven komen. Terwijl we bezig zijn, kijken we naar elkaars werk en geven we daar feedback over en steunen we elkaar.

Toen we begonnen, vroeg ik me af hoe ter wereld een tekenaar de enorme druk aan zou kunnen van het creëren van gezichten en lichamen voor Stephen King's geliefde karakters, maar Jae Lee en Richard Isanove leverden spectaculair mooi werk. We hebben heel veel geluk gehad sindsdien. Alle tekenaars die aan de serie gewerkt hebben, wisten deze ongelooflijke hoge standaard te handhaven.

Ik herinner me nog dat ik de eerste tekening van Jae Lee ontving. Het waren Roland, Susan Delgado, Cuthbert, Alain, Cort, en Eldred Jonas. Ik was zo onder de indruk dat ik moest gaan zitten. Ik ontving ze terwijl Steve King aan het toeren was door de UK om *Lisey's Story* te promoten, dus ik was de eerste persoon die hem die eerste pagina's kon laten zien. Ik zal me altijd herinneren dat ik met Steve in de hoek van een overvolle kamer zat en hem die plaatjes liet zien. Alle andere mensen in die kamer waren het uitkomen van het laatste prachtige boek van Steve aan het vieren, maar Steve King en ik waren in Midden-Wereld. Steve vond het prachtig. Hij zei dat bij het zien van die tekeningen het voelde alsof de karakters die zo vele jaren in zijn hoofd geleefd hadden, nu op die pagina gestapt waren. Ik voelde het zelf net zo.

Klaus: Je hebt veel meer toegevoegd aan de strips dan alleen het werk voor het script. Je artikelen, kleine verhalen over Arthur Eld of details over Midden-Wereld, zijn verbazingwekkend om te lezen. Hoe moeilijk is het voor je om hier onderzoek naar te doen en er over te schrijven? Hoeveel vrijheid heb je voor die verhalen? Vertrouwd Stephen je en laat hij je je gang gaan, of bekijkt hij elk woord zorgvuldig en bewerkt hij elk tweede woord?

Robin: Hartelijk dank voor je aardige woorden over mijn artikelen en verhalen! De meeste stukken komen voort uit het onderzoek dat ik gedaan heb ten behoeve van de Donkere Toren Concordantie. Veel van deze verhalen spoken al vele jaren rond in mijn hoofd, dus het is echt bijzonder prettig ze nu te kunnen schrijven. Steve King is een echte voorstander van deze stukken en geeft me alle vrijheid, maar wanneer het ook maar enigszins mogelijk is, probeer ik mijn ideeën eerst aan hem te vertellen, zodat ik zeker weet dat ik trouw blijf aan zijn visie.

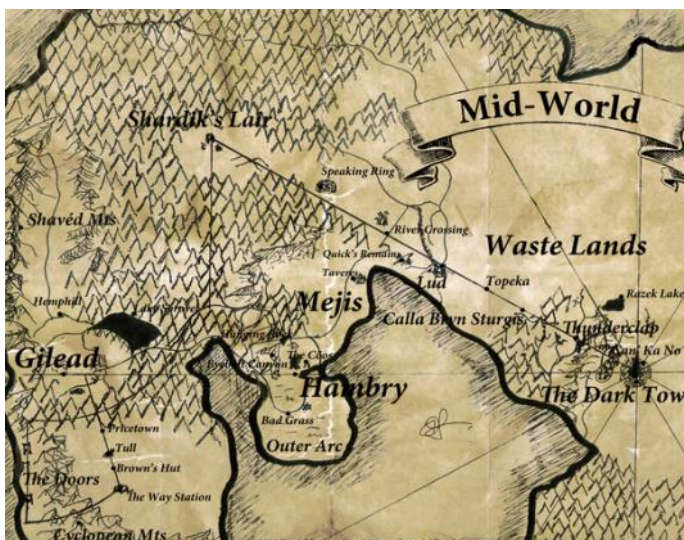

Vervolg interview met Robin Furth

Klaus: Toen Marvel het einde van de Donkere Toren-strips aankondigde met de publicatie van 'Laatste Schoten', dacht bijna niemand dat de release van 'The Prisoner' snel zou gaan gebeuren, als het al zou gaan gebeuren. Hoe was dat voor jou? Hoe voelde het om opnieuw terug te keren naar het verhaal en hoe gebeurde dat eigenlijk?

Robin: Nadat we klaar waren met *Laatste Schoten*, wilde Steve King even stoppen met de stripboeken want we waren er al jarenlang non-stop mee bezig. Maar niet lang nadat we gestopt waren, kreeg Peter David een beroerte. Toen Steve hem opzocht in het ziekenhuis zei Peter dat de fans De Donkere Toren echt misten en daarom besloot Steve om het project, veel eerder dan in de verwachting lag, weer op te starten. Het doet me groot genoeg te kunnen melden dat Peter heel goed hersteld is van zijn beroerte en dat we allemaal heel blij zijn om terug te zijn in Midden-Wereld!

Klaus: 'De Gevangene' toont nogal een verandering in de graphics. Ook lijkt het erop, de eerste paar delen van dit hoofdstuk lezend, dat jij en Peter de belangrijkste verhaallijn heel erg uitgebreid hebben. Wat wordt de algemene richting? Wil je zo dicht mogelijk bij Stephen's romans blijven of ga je er een beetje verder van weg dan in de vorige hoofdstukken zoals 'De kleine zusters van Eluria' en 'De slag om Tull'?

Robin: Wat we doen ligt ergens tussen die twee. We voegen achtergrondverhalen in voor afzonderlijke karakters en we gaan over in hun verhalen zoals verteld in *Het Teken van Drie*. Aangezien we aan een nieuw hoofdstuk van de Donkere Toren-saga begonnen zijn, wilde Marvel gaan voor een nieuwe look. We zijn ongelooflijk blij om te kunnen werken met de getalenteerde kunstenaar Piotr Kowalski.

Klaus: Aangezien het verhaal niet door Stephen geschreven is, hebben een paar fans van de originele serie beweerd dat de strips geen deel uitmaken van het universum van de Donkere Toren. Wat is jouw mening daarover? Als je gevraagd zou worden om je Concordantie te herschrijven, zou je dan de strips opnemen of zie je ze als een zelfstandige verhaallijn?

Robin: Zoals Jake Chambers zou zeggen, *er zijn andere werelden dan deze!* Ik beschouw de Donkere Toren-strips als een parallel universum, verwant aan, maar niet hetzelfde als de Donkere Toren-boeken. Als ik de Concordantie ooit zou herschrijven, dan denk ik dat ik ze waarschijnlijk hun eigen afdeling zou geven.

Klaus: Nu 'De Gevangene' nog maar een paar delen te gaan heeft, wat kunnen we als volgende verwachten? Zullen we 'De Schaduw dame' en haar verhaal gaan zien in alle bloederige details?

Robin: Na *De Gevangene* komt *Huis van Kaarten*, wat de afsluiting is van Eddie's verhaal. Als alles goed gaat, dan zullen jullie ook Odetta/Detta's verhaal snel te zien krijgen!

Klaus: Hoeveel hoofdstukken hebben jij en Peter gepland voor 'Teken van Drie?' En kun je ons wat hints geven over wat er zou kunnen gebeuren als die hoofdstukken af zijn en als de hele serie gereed is?

Robin: We gaan Eddie's verhaal in nog vijf delen afmaken. En dan, als alles goed gaat, door naar Odetta/Detta!

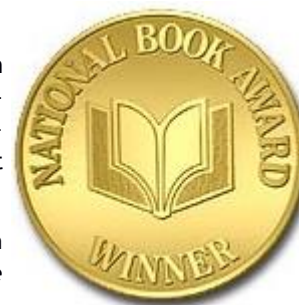
Klaus: Naast 'De Donkere Toren' was je in het verleden ook betrokken bij andere stripboekprojecten. Hoe staat het daar tegenwoordig mee? Schrijf je ook nog iets anders als over Midden-Wereld?

Robin: Ik ben dol op stripboeken en ik heb het geluk gehad om bij nog een aantal projecten betrokken te mogen zijn. Ik heb de eerste twee, door Sherrilyn Kenyon geschreven *Lords of Avalon* boeken mogen bewerken voor Marvel, en ik heb het eerste gedeelte van *De Talisman* gedaan voor Del Rey. Ik heb ook gewerkt aan enkele korte stripboeken over verschillende Marvelkarakters, van de Fantastic Four kids en X-Men tot minder bekende karakters zoals Satana. Ik heb ook een paar korte verhalen gedaan over makers van stripboeken voor IDW en Image bloemlezingen. Er zit nog een aantal zaken in de pijplijn, maar voor nu zijn die nog top-secret!

Vervolg interview met Robin Furth

- Klaus:** Na alles wat ik over en van je heb gelezen tot nu toe, was ik zeer enthousiast toen het Duitse tv-station aangekondigde dat ze een interview met je hadden opgenomen over Stephen voor hun documentaire. Toen ik met Bev Vincent chatte over zijn interview, zei hij dat de interviewer vooral geïnteresseerd was in Stephen's slechte gedrag in het verleden en niet in veel anders. Hoe ging dat bij jou?
- Robin:** Er waren een paar vragen over Steve's verleden, maar de meeste waren gericht op Steve's werk. Ik heb dat soort interviews nog niet eerder gedaan, dus het was een echt interessante ervaring. Ik vond de interviewer en cameramensen heel aardig. Ze stuurden me een kopie van de tv-show en ik heb genoten, al moest ik het vooral van de beelden hebben, omdat ik geen Duits spreek (mijn beide grootouders aan vaderskant waren Duitstalig, dus ik wou dat ik het geleerd had).
- Klaus:** In het verleden, en ook nu nog, zien we dat Stephen heel erg gegeneraliseerd wordt door het Duitse publiek. Toen hij vorig jaar naar München en Hamburg kwam, kondigden bijna alle kranten hem aan als ofwel Koning van de Horror, Koning van de Schrik, Meester van de spanning. Ik heb het gevoel dat dit een beetje anders is in Amerika. Wat denk je? Wordt hij beschouwd als schrijver van verhalen als 'Pin-up', 'The Body', 'The Green Mile' en 'Dolores' of -zoals hier- de auteur van 'Pet Sematary' en de enorme boeken over slechte clowns en de virusepidemie?
- Robin:** Lange tijd werd Steve aangeduid met 'The King of Horror', maar in de afgelopen jaren heeft hij erkenning gekregen als een uitstekende schrijver van vele verschillende genres van literatuur. In 2003 ontving Stephen King de National Book Foundation's medaille voor zijn bijdrage aan de Amerikaanse taal. Ik denk dat dat boekdelen spreekt voor hoe zijn reputatie is gegroeid.
- Klaus:** Beste Robin, omdat we nu aan het voorlopige einde van dit interview gekomen zijn, wil ik je danken voor je zeer uitvoerige antwoorden. En ik weet zeker we snel weer iets over je te melden zullen hebben.

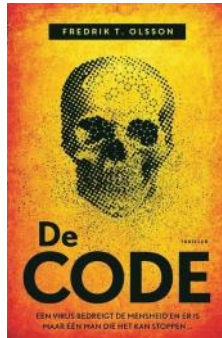

Met dank aan Klaus, van de Duitse Stephen King Fanclub.
Hun website vind je op <http://www.stephen-king.de/>

PRIJSVRAAG MEI - DE WINNAAR

Van tien titels van korte verhalen moest je weten in welke bundel het verhaal is opgenomen. Hier zijn de goede antwoorden.

1. Crouch End (uit: *Droomlandschappen // Nachtmerries en droomlandschappen*)
2. De man in het zwarte pak (uit: *Alles is eventueel*)
3. De patiënte van kamer 312 (uit: *De satanskinderen (en andere verhalen)*)
4. Kop omlaag! (uit: *Droomlandschappen // Nachtmerries en droomlandschappen*)
5. Weg met die rotzooi (uit: *Nachtmerries // Nachtmerries en droomlandschappen*)
6. De dood van Jack Hamilton (uit: *Alles is eventueel*)
7. Regentijd (uit: *Droomlandschappen // Nachtmerries en droomlandschappen*)
8. Vet goed (uit: *Na zonsondergang*)
9. De bewegende vinger (uit: *Nachtmerries // Nachtmerries en droomlandschappen*)
10. Stom (uit: *Na zonsondergang*)

Elma van Dalen uit Geertruidenberg wist ze allemaal! Zij krijgt van ons het boek *De Code* toegestuurd. Van harte gefeliciteerd!

NIEUWE PRIJSVRAAG

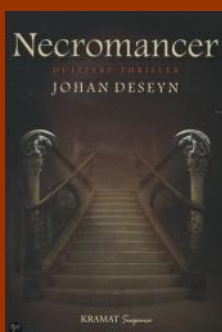
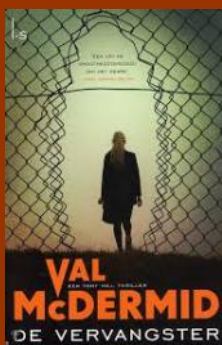

Prijsvraag juni

Immiddels zijn ook een flink aantal verhalen van King als stripverhaal / comic uitgekomen. Soms als los, eenmalig verhaal, maar ook regelmatig als maandelijks terugkerende serie.

Van welke onderstaande (Engelse) titels van boeken / verhalen is **géén** stripversie verschenen?
NB: sommige strips zijn niet naar het Nederlands vertaald.

1. The Dark Tower
2. The Stand
3. Rose Red
4. The Little Green God of Agony
5. In The Tall Grass
6. Suffer The Little Children
7. Popsy
8. Autopsy Room 4
9. The Talisman
10. The Cat From Hell

Stuur je antwoord vóór 20 juni 2015 naar het volgende e-mailadres:

fanclub@stephenking.nl met in de omschrijvingsregel "prijsvraag juni".

Kies een boek uit onderstaande lijst, en vergeet ook je adresgegevens niet zodat we je de prijs kunnen toesturen!

Geef aan welk van deze boeken je zou willen winnen:

1. De Vervangster van Val McDermid (leesexemplaar)
2. Necromancer van Johan Desayn (leesexemplaar)

HARDCOVER PRIJSVRAAG

Wat doe je als fanclub als je van Luitingh-Sijthoff een flinke stapel hardcovers met omslag, in gelimiteerde en genummerde uitgave krijgt? Nou, zorgen dat die bij de fans terecht gaan komen natuurlijk! Vier maanden lang gaven we steeds elke maand 1 x Joyland, 1 x Gevangen en 1 x Dr. Sleep weg aan een van de mensen met een goed antwoord op deze speciale Hardcover prijsvraag! Nu hebben we nog wat Dr. Sleeps en 1 Joyland over, en die verloten we bij deze laatste prijsvraag.

Afgelopen maand moest je foto's van King in de volgorde van oudste naar nieuwste aan ons doorgeven. Je ziet hieronder de foto's in de volgorde zoals die hoort te zijn: 1E. (ca 1974), 2A. (ca 1977), 3F. (ca 1986), 4C. (ca 1998), 5D. (ca 2008) en 6B. (ca 2013).

WINNAAR:

Piet de Been was echt de enige met het juiste antwoord! Hij wilde graag het boek Gevangen winnen, dus de Joyland

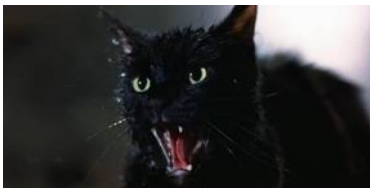
die overbleef geven we daarom bij de nieuwe prijsvraag weg. Laatste kans dus!

NIEUWE PRIJSVRAAG

HARDCOVER prijsvraag Juni—Kattig

King-fans weten dat de meester van de horror ook regelmatig dieren in zijn verhalen een rol laat spelen. Hieronder zie je vier foto's van katten, die afkomstig zijn uit verfilmingen van King's verhalen. Weet jij uit welke vier films deze katten afkomstig zijn?

1

2

3

4

Stuur je antwoorden naar ons op om een van de mooie hardcovers te winnen!

Doe dat vóór 20 juni a.s. naar fanclub@stephenking.nl.

Zet in de omschrijvingsregel HARDCOVER PRIJSVRAAG JUNI en vergeet je adresgegevens niet in de mail!

STEPHEN KING NEWS FROM THE DEAD ZONE

Stephen King: News from the Dead Zone #172 (Haven deel 6)
 Gepost in: [Stephen King News](#) | [Post Comment](#)

Dit is Deel 6 van mijn *Haven* serie die leidt tot de première van Seizoen 5 op donderdag 11 september 2014.

In [het eerste deel](#) keek ik naar de serie in het algemeen en in de delen 2 tot en met 5 heb ik een beschouwing gegeven van de gebeurtenissen in respectievelijk [Seizoen 1](#), [Seizoen 2](#), [Seizoen 3](#) en [Seizoen 4](#). Voor elk seizoen heb ik een lijst met de afleveringen toegevoegd, samen met een samenvatting van de Trouble(s) die in elke aflevering voorkwam (en) en een lijst met Stephen King-referenties (hoewel ik moet toegeven dat sommige daarvan wel vergezocht zijn).

Haven: Deel 6

Wie is wie in Haven?

Audrey Prudence Parker:

Als we Audrey Parker voor het eerst ontmoeten, aan het begin van de eerste aflevering, bevindt ze zich in een nogal spaarzaam ingericht appartement in New York, waar ze opdrachten ontvangt van haar baas bij de FBI, agent Byron Howard. Ze dient zich naar Haven, Maine te begeven om een ontsnapte gevangene te vinden die een gevangenisbewaarder heeft vermoord. Audrey heeft de reputatie om 'open te staan voor mogelijkheden' boven wat normaal geacht wordt en ze heeft een goede reputatie als het gaat om zaken afsluiten. Audrey gelooft dat ze een wees is, geboren in Ohio en opgegroeid in weeshuizen. Ze is agent geworden omdat een van de meisjes in haar derde adoptiehuis, in Dayton, door haar vader werd misbruikt en Audrey stak daarom een schaar in zijn nek.

De realiteit is echter dat er inderdaad een FBI Special Agent genaamd Audrey Parker met die achtergrond bestaat, maar zij is het niet. De openingsscène vindt waarschijnlijk plaats op die plek tussen werelden die we zullen leren kennen als 'de schuur' en dat is waar deze persoon, die Havenaren als Audrey leren kennen, gecreëerd is. Op sommige gebieden is zij als een leeg doek. Zo heeft ze bijvoorbeeld geen favoriete film (hoewel ze wel durft toe te geven dat Justin Timber-

lake haar favoriete musicus is). Ze bezit ook talenten die de andere Audrey Parker niet heeft – ze kan bijvoorbeeld piano spelen en agent Parker heeft nooit lessen genomen. Ze vertrouwt haar geheugen echter niet altijd. In één scène probeert ze welbewust of ze vegemite wel lekker vindt, omdat haar geheugen haar vertelt dat ze het niet lust. Ze herinnert zich wel dat Audrey Parker populair was op school.

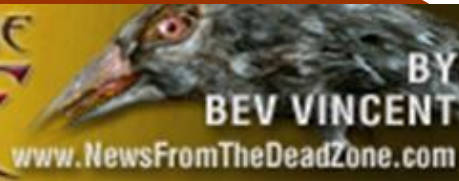
Audrey is al eerder in Haven geweest; volgens mijn berekeningen misschien al wel een keer of twintig. Audrey Parker is haar identiteit in 2010. In 1983 was ze Lucy Ripley, die een paar maanden in Haven was en kort na de moord op de Colorado Kid verdween. Ze probeerde weg te lopen toen het tijd werd om weer in de schuur te gaan, maar werd door de Guard gedwongen om de schuur in te gaan. In 1955 was ze een zuster die oorlogsslachtoffers hielp met de naam Sarah Vernon – Vince en Dave Teagues probeerden toen de schuur op te blazen, zodat ze niet weg hoefde te gaan, maar dat plan mislukte. Een toekomstige incarnatie is een pittige barkeepster die Lexie Dewitt heet. Haar originele personaliteit lijkt een vrouw met de naam Mara te zijn die van een andere wereld kwam met een man genaamd William. Gedurende haar herhaaldelijke verschijningen in Haven helpt ze altijd mensen met een Trouble, maar Mara was een Trouble-maker die er groot genoeg in schiep om mensen een Trouble te geven, gewoon voor de lol.

Wanneer ze in Maine aankomt, vertellen de oudere mensen haar dat ze er zo bekend uitziet en al gauw wordt haar een foto uit een krantenartikel getoond over een mysterieuze misdaad uit de jaren 1980. Op de foto is het lichaam te zien van de Colorado Kid, samen met een vrouw die sterk op Audrey lijkt. Voor het grootste deel van het eerste seizoen is Audrey bezig om informatie te vinden over deze vrouw, waarvan ze ontdekt dat haar naam Lucy Ripley is en die ze er van verdenkt haar moeder te zijn. Uiteindelijk komt ze er achter dat zij eigenlijk Lucy is (gebaseerd op een identiek litteken op hun voeten) en – verrassing der verrassingen – de Colorado Kid is haar eigen zoon, kind van Sarah Vernon en Nathan Wuornos (die terug in de tijd naar 1955 werd gestuurd door iemand met een Trouble).

Audrey is immuun voor de Troubles (hoewel ze wel last kan hebben van fysieke manifestaties die door iemand met een Trouble gecreëerd zijn), wat zeer van pas komt in haar rol van iemand die de getroffen mensen helpt met hun Trouble. Ze bezit een geweldige intuïtie en een aangeboren gevoel voor wat de echte problemen zijn van iemand met een Trouble. Als Lucy werkte ze met Garland Wuornos om de mensen met een Trouble te helpen en nu, zonder dat ze iets van deze geschiedenis weet, vervalt ze in dezelfde routine met Nathan in 2010.

STEPHEN KING NEWS FROM THE DEAD ZONE

Jordan McKee suggereert dat alle Troubles in Haven eigenlijk haar Trouble zijn – het kan tenslotte geen toeval zijn dat de Troubles terugkeren naar Haven, elke keer als zij dat ook doet. Als Audrey zich Mara begint te herinneren, voelt dit anders dan haar vorige persoonlijkheden. Ze kan zich herinneren dat ze Mara was en dat was niet iemand die ze wilde zijn. Ze heeft een sterke

band met William – het zijn niet alleen de vonken die letterlijk van hen afvliegen als ze elkaar aanraken; als één van hen iets overkomt, dan gebeurt dat ook bij de ander. Waarschijnlijk ontdekken we in seizoen 5 de waarheid van deze veronderstelling want in de finale van seizoen 4 is Audrey veranderd in Mara nadat ze William door het portaal naar de andere wereld geduwd heeft en alles wat ze wil is William terugbrengen.

Wat is Audrey echt? Agent Howard, die haar gids voor andere werelden is, vertelt haar dat de schuur werkt als een soort versterker voor haar krachten. Wanneer ze in de schuur is, houdt haar energie de Troubles in bedwang. Maar iedere 27 jaar moet ze opgeladen worden, dus duikt ze op uit de schuur in steeds een andere vermomming, om de liefde te zoeken die ze nodig heeft om het weer 27 jaar vol te houden. Is ze menselijk? Volgens Agent Howard is ze veel te menselijk, wat ook precies haar probleem is. Wordt ze gestraft? Zoals gewoonlijk geeft Agent Howard geen rechtstreeks antwoord: “Daar lijkt het wel op,” zegt hij. Ze kan de Troubles weer voor 27 jaar laten ophouden of ze kan ze voor altijd stoppen, door de man van wie ze het meeste houdt te doden. Maar wie is dat? Het zou makkelijk aan te nemen zijn dat het Nathan is, van wie ze is gaan houden als Audrey, maar misschien bedoelt Howard dat het de man is waarvan ze –Mara– oorspronkelijk houdt: William.

Nathan Thaddeus Wuornos

Voor het grootste deel van zijn leven heeft Nathan Wuornos geloofd dat hij de zoon was van Haven's politicommissaris, Garland Wuornos. In werkelijkheid is hij de zoon van de moordenaar met de naam Max Hansen, die al in de Shawshank Gevangenis zit sinds Nathan heel jong was. Hansen zou zowel zijn moeder als Nathan mishandeld hebben. Garland Wuornos trouwde met zijn moeder en adopteerde hem, hoewel Nathan zich deze gebeurtenissen niet kan herinneren. Zijn moeder stierf toen hij nog jong was. Hij was een nerd op de middelbare school, voorzitter van de A/V club en werd vaak gepest door Duke Crocker.

Hij is zijn adoptievader gevolgd naar het politiekorps, hoewel ze een in het algemeen geforceerde relatie hebben. Gedurende de eerste vier seizoenen zal hij een detective, plaatsvervangend commissaris, detective, commissaris, burger en, nogmaals detective Wuornos zijn. In een perfecte wereld, één zonder Troubles, zou Nathan bij zijn Hansen-familie gebleven zijn en zijn opgegroeid om een dokter te worden met een vrouw en een dochter. Zijn favoriete voedsel is pannenkoeken, en om te ontspannen doet hij aan decoupage.

Nathan's Trouble is dat hij niets kan voelen. Hij ontdekte deze vloek al als een jongetje: hij brak zijn arm tijdens het sleeën, een gecompliceerde breuk die hem helemaal geen pijn bezorgde, maar hij wist toen nog niet wat het was. Zijn Trouble werd weer recent actief na een uiteenzetting met Duke. Zijn oude kwelgeest nodigde hem uit voor een boottochtje onder het voorwendsel dat hij hun relatie wilde verbeteren. Duke's bedoeling was echter dat Nathan hem een alibi verschaftte terwijl hij iets langs de kustwacht smokkelde. Toen Nathan daar achter kwam, begonnen ze een gevecht en dat activeerde Nathans Trouble. Zelfs toen weigerde hij te geloven dat het om een Trouble ging en hij bezocht een dokter die een diagnose van idiopathische neuropathie stelde. Uiteindelijk wordt hij gedwongen om zijn afwijking onder ogen te zien. Als hij voor een korte tijd van zijn Trouble af is, verricht hij een heroïsche en genereuze daad door zijn onmogelijkheid om iets te voelen te accepteren zodat een andere vrouw met een Trouble een gewoon leven kan leiden.

Hoewel hij en Audrey op de verkeerde voet beginnen, pistolen gericht op elkaar, kort nadat zij in Haven is aangekomen, worden ze vrienden en langzamerhand zelfs meer dan vrienden. Omdat Audrey immuun is voor de Troubles, is hij in staat haar aanraking te voelen, iets dat hij zich realiseert nadat ze hem een zoen op zijn wang geeft. Hun relatie verloopt echter niet geheel vlekkeloos. Ze neemt afstand van hem als ze zich realiseert dat ze nog maar kort in Haven kan blijven. Hij begint een relatie

met Jordan McKee, een vrouw waarvan de Trouble iedereen die zij aanraakt grote pijnen bezorgt. Hun Troubles zijn complementair – zij kan hem aanraken omdat hij toch niets kan voelen. Uiteindelijk lukt het Audrey en Nathan om hun problemen te overwinnen en worden ze een stelletje...totdat Mara ten tonele verschijnt.

Duke Crocker

Duke is een andere inwoner van Haven. Hij en Nathan zijn even oud en kennen elkaar al sinds ze vijf jaar oud waren. Ze hebben echter een nogal ingewikkelde relatie. Als kinderen pestte Duke Nathan regelmatig (bij een bijzonder memorabele gelegenheid stak hij punaises in Nathans rug, wetende dat Nathan het niet zou voelen of merken) en als volwassene opereert Duke aan de verkeerde kant van de wet. Hoewel hij toen nog erg jong was, kende hij Lucey Ripley; hij is echter alle herinneringen kwijt geraakt aan de dag dat hij met haar op de plek was waar de vermoorde Colorado Kid werd gevonden.

Hij is een schavuit, een bon vivant en iemand die vooral gedreven wordt door eigen belang. Een van zijn eigen standaarden (waar hij zich vaak niet aan houdt) is dat hij geen politieagenten helpt, zelfs niet diegenen die hij aardig vindt. Hij kan je bijzondere en illegale goederen bezorgen. Hij koopt en verkoopt dingen en soms bezorgt hij persoonlijk producten (hij weet niet altijd wat voor producten dit zijn) namens andere verkopers. Hij is trots op wat hij doet – hij is niet één of ander boefje; hij is een uitzonderlijke boef, met een hart van goud. Hij kan Chinees lezen en hij spreekt Japans en Russisch. Hij citeert Boeddha vaak en beoefent yoga. Hij was getrouwd met een vrouw genaamd Evi (Evidence) Ryan, met wie hij samen duistere en illegale zaakjes runde totdat ze neergeschoten werd en stierf, kort nadat ze in Haven aangekomen was.

Hij is een schavuit, een bon vivant en iemand die vooral gedreven wordt door eigen belang. Een van zijn eigen standaarden (waar hij zich vaak niet aan houdt) is dat hij geen politieagenten helpt, zelfs niet diegenen die hij aardig vindt. Hij kan je bijzondere en illegale goederen bezorgen. Hij koopt en verkoopt dingen en soms bezorgt hij persoonlijk producten (hij weet niet altijd wat voor producten dit zijn) namens andere verkopers. Hij is trots op wat hij doet – hij is niet één of ander boefje; hij is een uitzonderlijke boef, met een hart van goud. Hij kan Chinees lezen en hij spreekt Japans en Russisch. Hij citeert Boeddha vaak en beoefent yoga. Hij was getrouwd met een vrouw genaamd Evi (Evidence) Ryan, met wie hij samen duistere en illegale zaakjes runde totdat ze neergeschoten werd en stierf, kort nadat ze in Haven aangekomen was.

Hij is een tijdje weg geweest uit Haven, reizend over de wereld en mensen oplichtend, maar zijn vader heeft hem altijd verteld dat, als hij hoorde dat de Troubles weer terug waren, hij moest terugkeren. Hij leeft aan boord van een roestend schip dat in de haven ligt afgemeerd en hij wordt eigenaar en uitbater van de Grey Gull bar nadat hem die geschonken is door een oude vriend. Hoewel niet al zijn zaakjes zuiver zijn, is hij een loyale vriend en recht door zee. Hij leidt echter ook onder een Trouble, de Crocker familievloek. Als hij in contact komt met het bloed van iemand met een Trouble, dan worden zijn ogen van zilver en ondergaat hij een korte stoot van supermenselijke kracht. Dit wordt af en toe gebruikt als een lakmoesproef om te kunnen vaststellen of iemand een Trouble heeft of niet.

Als hij iemand met een Trouble doodt, dan verdwijnt die Trouble voor altijd uit de getroffen familie. Om die reden is zijn familie in het verleden vaak gevraagd om mensen met een Trouble uit Haven te 'verwijderen'. Zijn vader Simon en grootvader Roy – en leden van alle generaties voor deze, helemaal teruggaand tot Fitzwilliam Crocker in 1786 – hebben gehoor gegeven aan de verlokking om hun speciale talent in te zetten, wat de moordenaar een gevoel geeft alsof ze high zijn van de drugs en dan daaraan verslaafd raken. Duke verzet zich tegen deze familie verplichting, hoewel hij met zeer grote tegenzin één keer toestemt om Harry Nix te vermoorden, een stervende man waarvan de familietrouble veel mensen in gevaar brengt. Vorige incarnaties van Audrey waren verantwoordelijk voor de dood van Duke's voorvaders. Duke's andere vloek is dat iemand met een Trouble hem verteld heeft hoe hij zal sterven – maar niet wanneer. Hij zal gedood worden door iemand die de Guard-tatoeage draagt. Vanwege de Crocker familievloek is hij vaak de tegenstander van de Guard geweest.

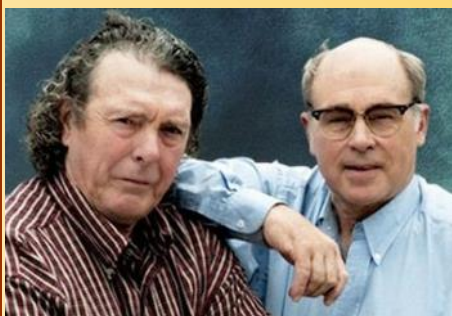
Zijn broer Wade, die niet in Haven opgroeide, was niet bekend met de Crocker familievloek totdat Duke in de schuur verdween met Audrey. Wanneer hij van zijn talent op de hoogte gesteld wordt, gaat hij daar volop gebruik van maken en wordt hij er door verteerd. Duke wordt gedwongen hem te doden, wat ook Duke van zijn Trouble verlost – totdat hij aan Audrey vraagt de Trouble aan hem terug te geven zodat hij een andere Trouble kan laten verdwijnen die wellicht honderden mensen zou kunnen doden.

Hoewel Duke een Trouble heeft, is hij ook direct slachtoffer geweest van de Troubles van anderen. Hij werd voortijdig oud (nadat hij vader van een dochter was geworden) en stierf bijna, hij veranderde in een tienerversie van zichzelf en werd terug in de tijd gestuurd om zijn grootvader te ontmoeten. Eén persoon met een Trouble nam bezit van zijn lichaam, met de bedoeling om het te houden, een klein meisje overtuigde hem ervan om van het balkon van de Grey Gull te springen en hij verdrong bijna dankzij een andere Trouble. In het Haven zonder Troubles wordt hij neergeschoten door William. Aan het einde van seizoen 4 werd onthuld dat iedere Trouble die ooit door de Crockers geabsorbeerd is, geactiveerd is en van hem een tikkende tijdbom maakt. Ironische genoeg zouden de Crockers, in een wereld zonder Troubles, allemaal politieagenten in Haven zijn in plaats van boeven.

Tijdens een reis met Audrey naar Colorado om informatie te achterhalen over de Colorado Kid, kust Duke Audrey. Hij biecht later aan Nate op dat hij van haar houdt, hoewel hij wel in staat is om zijn gevoelens opzij te zetten en een relatie aan te gaan met Jennifer Mason, de vrouw die hij ontmoet als hij door de schuur gaat.

De broers Teagues

Vince en Dave Teagues weten alles over Haven's verleden, maar laten daar erg weinig over los en hebben vaak ruzie met elkaar over welke informatie gedeeld zou

moeten worden met anderen. Ze hebben de Troubles al twee keer overleefd en ze hebben archieven die helemaal terug gaan naar de vroegste geschiedenis van Haven. Stiekem bezitten ze de helft van alle commerciële gebouwen in Haven en ze hebben miljoenen dollars op buitenlandse rekeningen staan. Zij zijn als yin en yang ten opzichte van elkaar – de ene is groot, de andere klein. Dave houdt van fotograferen (het onthult de waarheid, zegt hij), terwijl Vince tekent (het onthult zijn ziel, claimt hij). Ze bekechten de hele tijd. In een alternatieve realiteit vermoordt Dave Vince. In een andere wordt hij door William vermoordt.

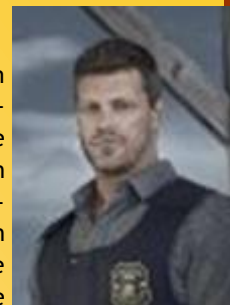
Als de eigenaren en exploitanten van de *Haven Herald*, is hun belangrijkste taak om verhalen voor de voorpagina te schrijven die ervoor zorgen dat de bovennatuurlijke incidenten niet alle aandacht krijgen, zodat Haven niet opvalt in de rest van het land. Ze zijn vaak heel creatief maar er zijn wel veel 'gaslekken' geweest in Haven. Heel erg veel. Ze hebben met elkaar (en soms ook tegen elkaar) gewerkt om de Troubles te beëindigen. Toen Sarah Vernon geacht werd de schuur te betreden hebben ze – zonder succes – geprobeerd het gebouw op te blazen. Deze keer wil Dave ervoor zorgen dat Audrey de schuur niet in gaat en Vince wil dat ze naar binnen gaat zodat er een einde komt aan de Troubles.

In de loop van de serie komen we veel meer te weten over deze broers en over wat ze weten over deze gemeente die geplaagd wordt door Troubles. Vince, de oudere broer, heeft een knipperende geboortevlek op zijn onderarm, het teken van de Guard, een groep mensen met een Trouble die anderen helpen – een soort van ondergrondse spoorlijn die mensen met een Trouble naar Haven brengt vanuit het hele land en hen voorziet van een veilige plek om te wonen. Onbekend voor zelfs de mensen die het dichtst bij Vince staan, is hij de leider van de Guard, wat de erfenis is van iedere eerstgeborene van de Teague-familie sinds het ontstaan van Haven. De Teagues hebben Mi'kmaw bloed. Zijn jongere broer Dave is geadopteerd – nog iemand uit de groep van belangrijke mensen die in Haven geplaatst zijn door de man die we kennen als Agent Howard (of Kapitein Howard voor Sarah Vernon). Hij komt uit het mysterieuze universum aan de andere kant van de 'dunne plek' die in Haven bestaat.

De Teagues zijn Trouble-vrij. De familie van Vince's vrouw had echter een vreselijke Trouble, dus heeft hij Simon Crocker (Duke's vader) ingeschakeld en hem ervan overtuigd om zijn schoonvader te vermoorden om zo de familievloek te beëindigen. Uiteindelijk ontdekte zijn vrouw wat hij had gedaan en zij haatte hem daarvoor. Later, met Lucy's hulp, was hij genoodzaakt om Simon Crocker te doden.

Dwight Hendrickson

Dwight Hendrickson komt langzaam bovendien als een belangrijk personage, tot aan het punt waarop we hem nu kunnen beschouwen als een hoofdrolspeler. Hij werd aan ons voorgesteld als een 'schoonmaker', een man die bij gelegenheid door Vince gevraagd werd om de rotzooi op te ruimen na een Trouble-incident.

Hij werkte samen met commissaris Wuornos, die niet teveel vragen stelde over wat hij precies deed, wat Dwight prima uitkwam. Hij is een indrukwekkende verschijning, dus als hij vertelt dat de mensen zich dingen inbeelden, hebben die mensen de neiging om hem te geloven. Hij is een veteraan uit de Golf Oorlog, maar zijn Trouble maakte hem ongeschikt voor gevechten; hij is een magneet die kogels aantrekt. Elke kogel die bij hem in de buurt wordt afgeschoten, zal van koers veranderen en, in plaats van het beoogde doel, hem raken.

Hij werd lid van de Guard (hij heeft een grote uitvoering van de doolhoftatoeage op zijn rug in plaats van op zijn onderarm) nadat zij hem naar Haven brachten om hem te helpen toen zijn Trouble zich openbaarde, maar hij kreeg ruzie met ze toen hem opgedragen werd om een man te doden die weigerde om met hem mee te gaan naar een veilige locatie. Hij had ook een jonge dochter, Elizabeth, die stierf onder omstandigheden die gerelateerd zijn aan zijn vloek en aan zijn werk voor de Guard. Zijn vrouw, die we nooit in de serie zagen, verliet hem. Nadat Nathan aftreedt als commissaris van de Haven Politie, volgend op de terugkeer van Audrey uit de schuur, krijgt Dwight die baan, die hij nog steeds heeft aan het einde van seizoen vier. Vanwege zijn Trouble is Dwight's belangrijkste kledingaccessoire een kogelvrij vest. Het wapen dat hij preferereert om te gebruiken is een kruisboog (geen kogels).

Einde

LUCKEY QUARTER

foto niet beschikbaar

Deze keer in Lucky Quarter de antwoorden van:

Henk Walhof

Lucky Quarter staat letterlijk vertaald voor gelukswartje, of gelukshoekje. De naam voor deze rubriek is natuurlijk gebaseerd op het verhaal van Stephen King (uit Alles is Eventueel). Als jouw e-mailadres uit ons nog steeds groeiende adressenbestand wordt gehaald, is dat met recht een gelukkig hoekje geweest! Want iedereen die staat ingeschreven om ons magazine te ontvangen heeft daardoor kans om de "Lucky Quarter email" van de fanclub te ontvangen. We trekken elke maand uit dit bestand willekeurig een e-mailadres.

Je krijgt altijd een prijs (je) voor je deelname. Die zal elke keer weer anders zijn en je ziet vanzelf welke verrassing er bij je op de mat valt als je meedoet!

Henk maken we blij met een setje fanclubmerchandise.

Hoe lang ben je al King-fan, Henk Walhof en hoe komt dat zo?

Zo midden jaren '70 van de vorige eeuw kwam ik in aanraking met de schrijver Stephen King. Hij vertelt zijn verhalen op zo'n manier dat ik vaak het gevoel heb er zelf bij te zijn geweest. Volgens mij heeft de film Carrie er voor gezorgd dat ik zijn boeken ben gaan kopen.

Werk/School: Gemeentewerker Leeftijd: bijna 65 Woonplaats: Apeldoorn

Wat is je favoriete boek en waarom?

Mijn favoriete King-boek is 'IT', de onverkorte uitgave. Heerlijk dik, vol meeslepende, zinderende spanning. Het is trouwens niet de horror die mij aantrekt in dit of de andere verhalen. Daar ben ik nauwelijks van onder de indruk. Het is de manier waarop de karakters er mee om gaan. De weergalozige manier waarop King dit verwoordt. En vooral ook de wijze waarop hij (jeugd-)vriendschappen beschrijft.

Wat is je favoriete film en waarom?

Over het algemeen houd ik niet van verfilmingen van boeken. Die komen nooit overeen met de werkelijkheid die ik zelf creëer als ik een boek lees. De Green Mile is daar een prettige uitzondering op. Deze film heb ik zeker drie keer gezien en steeds weer ontroerde het mij.

Verzamel je boeken en films van Stephen King, en hoeveel heb je er? En wat mist nog?

Dat ik niet houd van verfilmingen, is ook een van de redenen waarom ik geen films van King verzamel. Ze kunnen voor mij nooit voldoen aan het boek en laten ook geen ruimte voor mijn eigen verbeeldingskracht. In totaal heb ik 44 boeken van Stephen King. De korte verhalen spreken mij niet zo aan. Het boek 'Carrie' heb ik niet. En ik heb er ook geen enkele behoefte aan dit te kopen. Waarom? Geen idee. Misschien dat dit toch door de film komt...

Welke andere schrijvers lees je wel eens?

Wat andere schrijvers betreft: naast Stephen King lees ik graag boeken van Robert Ludlum, Harold Robbins, Dan Brown, Jan de Hartog, John Grisham. Maar eigenlijk lees ik bijna alles waar maar enigszins een verhaal in zit.

Hoe ben je met de fanclub in aanraking gekomen en heb je nog tips?

De Fanclub kende ik niet. Daarop ben ik attent gemaakt door mijn dochter. Mijn informatie over Stephen King haalde ik van de officiële (Amerikaanse) websites. Maar de informatie van de Fanclub doet hier eigenlijk nauwelijks voor onder. Mijn complimenten daarvoor!

Wat zou je graag eens zien gebeuren t.a.v. Stephen King en/of de fanclub?

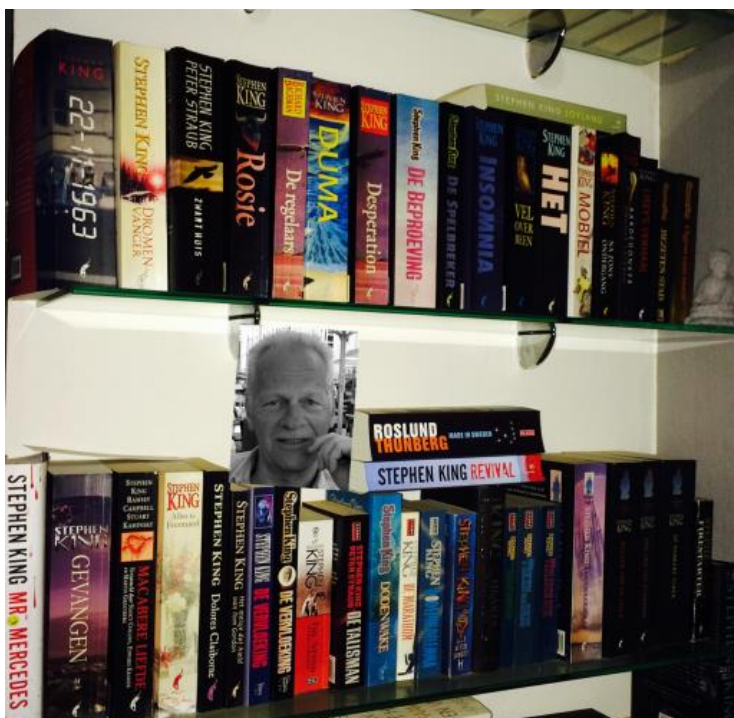
Stephen King zou eigenlijk moeten blijven schrijven tot ik niet meer KAN lezen....

Welke vraag zou je aan Stephen King willen stellen?

Van de man zelf zou ik willen weten of hij wel eens nachtmerries heeft. Voor mijn gevoel kan hij alle onverwerkte emoties in zijn boeken kwijt.

Heb je nog tips, op- en/of aanmerkingen of suggesties?

Tips voor de Fanclub heb ik niet echt. De website is behoorlijk volledig. Ik zal er in ieder geval vaker een bezoekje brengen.

Martine liet zich deze maand
inspireren door IT

MOVIE MISTAKES

Ken je het? Je zit een film te kijken en je denkt: hier gaat iets mis...

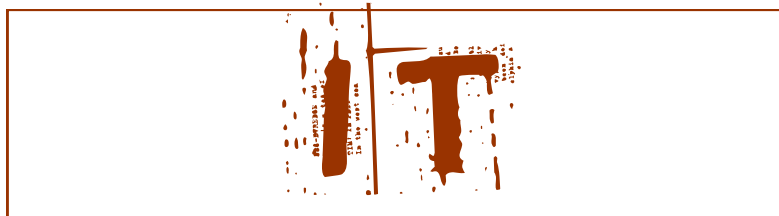
Door: Mim

Nou, dat gebeurt vaker dan wij weten of denken.

Een voorbeeld: de acteur staat voor de spiegel, en in de spiegel zie je de hele cameracrew staan.

Op deze pagina nemen wij je mee op zoek naar de fouten in verfilmingen van Stephen King verhalen. Misschien heb je ze zelf al ontdekt? Of misschien ga je nu juist de film nog eens kijken om te kijken of jij hetzelfde foutje ziet. Er is veel te ontdekken, kom ga met ons mee en duik de film in zoals je misschien nog nooit hebt gedaan...

AIANTAL FOUTEN 12

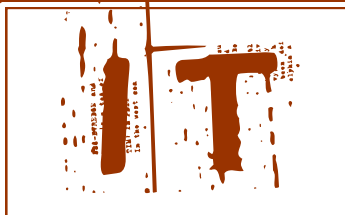

Korte inhoud van de film:

In IT speelt een zesjarig jongetje in een stortbui in 1959 met een papieren bootje in de goot. Het bootje verdwijnt in een put ... en als het jongetje op zijn knieën valt en in het donkere gat tuurt, staren een paar felgele ogen hem aan... 27 jaar later slaan 2 jongens een man op straat neer en gooien hem vanaf een brug het water in. Later vertellen ze aan de politie dat een clown het slachtoffer uit het water heeft gehaald en dat het van een afstand leek of de clown zijn tanden zette in de oksel van de man. Dit is het begin van een reeks gebeurtenissen die het plaatsje Derry plotseling teisterden. Een groepje volwassenen dat in 1959 als kind ook de clown al geprobeerd heeft te verstaan, komt weer bij elkaar als in Derry opnieuw kinderen verdwijnen.

- In de bieb waar Richie Pennywise ziet, zijn alle ballonnen gevuld met bloed. Deze knappen allemaal kapot op mensen die ze niet horen te zien, maar er knapt er eentje kapot op een mevrouw en je ziet haar opschrikken als de ballon knapt.
- In de scène waar de volwassenen terug gaan in het riool en ze het gevoel hebben "something is coming", zie je de schaduw van de cameraman tot twee keer toe.
- Een keer dichterbij komend vanuit een pijp, en de andere keer weglappend. Kijk aan de rechterkant naar de muur en vloer.
- Wanneer de zeven kinderen stenen gooien naar Henry Bowers en die word geraakt, komt hij ten val en heeft bloed op zijn voorhoofd. Als hij later opstaat en wegloopt zie je helemaal geen bloed meer op zijn voorhoofd.
- Wanneer Ben wegrent van de anderen, gaat hij de Barrens in en ziet daar een regenpijp om zich in te verstoppen. Deze pijp ziet er mooi glad uit en er komt water uit. Zodra Ben zich erin verstoppt is de pijp stroef en komt er geen water uit. De regenpijp is niet eens nat van binnen.
- In het deel waar de zeven kinderen kijken naar het fotoboek van Mike, draait Pennywise een pagina om waar de foto tot leven komt. Als de pagina is omgeslagen, zie je op die pagina dat er meerdere foto's opstaan. Maar zodra Stan het boek op de grond gooit, zie je op die pagina maar één foto.
- Als ze in de bibliotheek zijn nadat ze hebben ontdekt dat Stan zelfmoord heeft gepleegd, zie je eerst dat Beverly staat. Maar als je haar even later weer in beeld ziet, dan zie je haar eerst zitten en dan opstaan.
- In de laatste scène waar de dame binnenloopt, en de man dood in de badkuip ligt, zie je eerst dat de man zijn hand in de badkuip heeft, maar wanneer je hem weer ziet liggen is zijn hand op de muur met allemaal bloed.

Door: Mim

- Het moment dat de clown de bibliotheek het doel maakt voor een winderige regenbui worden de boeken van de planken afgetrokken ... rij voor rij. Maar de planken waar al boeken af zijn afgefallen zijn nog steeds niet helemaal leeg.

- In de scène waar de volwassen Beverly iets gooit naar haar man, pakt ze een fles met stenen of iets dergelijks en gooit die naar haar man. Maar zodra die bij hem aankomt, is ze opeens op magnifieke wijze veranderd in een shampoofles.

- Als Beverly in de badkamer is en de bloedbol open barst, raakt een deel van het bloed haar gezicht. In de volgende scènes is daar niks meer van te zien.

- Wanneer de pestkoppen in het cafetaria Richie grijpen en hem weg trekken, heeft zijn bord de erwten en de aardappelpuree aan de rechterkant. Zodra Henry wat aardappelpuree pakt en dat op de bril van Richie smeert, is de aardappelpuree opeens aan de voorkant van het bord en de erwten aan de achterkant.

- En als laatste feitje: de jonge Bill heeft een kuiltje in zijn kin dat de oude Bill niet heeft.

De nieuwe Pennywise

Dat er een remake van de film 'IT' gemaakt wordt, is al heel lang bekend. Nu is ook bekend gemaakt wie waarschijnlijk de nieuwe Pennywise gestalte zal geven. Dit zou 'm kunnen worden: Will Poulter. Op internet is te lezen dat hij in overleg is met de filmmaatschappij over deze rol. Hij speelde in We're the Millers en is wat regisseur Cary Fukunaga betreft de nieuwe clown in de film. Eerder werden al wat oudere acteurs getipt voor de rol: Mark Rylance en Ben Mendelsohn, maar de filmmaatschappij New Line wilde toch een andere kant op en jongere acteurs gebruiken. De verfilming start deze zomer.

Het boek werd eerder als populaire mini tv-serie verfilmd, met rollen voor John Ritter en Tim Curry. Een feature film is er nooit van gemaakt vanwege de dikte van het boek. Toch heeft Fukunaga de laatste tijd rondgebazuind dat het script het verhaal van King zal aanhouden terwijl de film toch een nieuw jasje krijgt. We wachten het af!

Bewijs het maar - Rudy Soetewey

door Marco

Oorspronkelijke

titel:

Bewijs het maar

Uitgever:

Kramat

Jaar van uitgifte:

2015

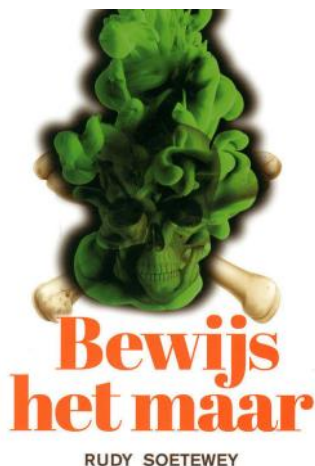
Aantal pagina's:

339

ISBN:

9789462420274

Link/urls:

[auteurswebsite](#)KRAMAT
Suspensie

MISDAADROMAN

watelesjij.nu

'RIP Democracy. Hail you corporate Dictators.'

Mathias de Wolf is freelance-journalist voor het tijdschrift Phlitz. We komen hem op een dinsdagvoormiddag tegen in een brasserie in Koksijdebad. Hij is daar terechtgekomen nadat hij een telefoontje heeft gehad van een wat oudere dame die een lucratieve opdracht voor hem heeft. Ze vraagt hem om de omstandigheden te onderzoeken die geleid hebben tot de zelfmoord van haar neef Kevin. Niets meer en niets minder. De Wolf vindt het een vreemde vraag, want waarom geen privédetective inhuren? De oude dame, Alberta, zegt haar eigen redenen hiervoor te hebben. Met enige argwaan stemt De Wolf toe. Als hij aan het eind van hun gesprek vraagt naar de achternaam van haar neef, geeft ze aarzelend de naam: Braeckelandt. Kevin blijkt de zoon te zijn van Jozef Braeckelandt, die het hoofd is van een zeer rijke en invloedrijke familie in België, met connecties in de politiek, bestuur, bedrijfsleven en waar al niet. In een klap is het De Wolf zonneklaar waarom de gedistingeerde Alberta zo geheimzinnig doet en alles onder de radar wil houden. Mathias zet zijn netwerk in om meer achtergrondinformatie te krijgen over de familie en over de toedracht van de veronderstelde zelfmoord. Hij gaat systematisch en onverzettelijk te werk, waarbij hij steeds meer te weten krijgt over de achtergrond van Kevin's dood. Meer dan dat hij eigenlijk zou wensen. Hoe meer hij te weten komt, hoe gevaarlijker en hachelijker zijn positie wordt. Onbedoeld komt hij erachter dat hij het opneemt tegen krachten die groter en immens sterker zijn dan hij. Toch gaat De Wolf door, hij heeft immers een belofte gedaan. Een belofte die hij gestand wil houden. Want Mathias de Wolf houdt zich altijd aan zijn woord.

Rudy Soetewey is goed bezig. Na de Hercule Poirotprijs voor *Getuigen* in 2011, ontving hij voor 2017 de Diamanten kogel in 2013. In zijn nieuwe boek zet hij de sterke lijn voort. Net als in 2017 is het in *Bewijs het maar* een eenling die met weinig macht en middelen het opneemt tegen krachten die groter zijn dan hijzelf. Niet alleen slaagt Soetewey er wederom in om een knallende suspense te leveren, ook in dit boek laat hij met een cynische ondertoon zien wat voor smerige spelletjes worden gespeeld in onze maatschappij. Hij gebruikt de levensmiddelenindustrie hiervoor als decor. Zo wordt je als lezer toch even aan het denken gezet over zaken die je liever niet wilt horen, maar waarvan je toch wel weet dat ze gebeuren. Los daarvan is het nieuwe geesteskind van Soetewey vooral een genot om te lezen. Zijn schrijfstijl is immer vlot, en zeker niet gespeend van humor.

Door de opbouw van het boek loop je als lezer als het ware mee met Mathias de Wolf. Korte hoofdstukken, die elk een dag voorstellen. Hetzij 's ochtends, 's middags of 's avonds. In de aanloop naar het onderzoek van Mathias heeft Soetewey er zichtbaar plezier in om de lezer en kijker te geven in het liefdesleven van Mathias. De verwickelingen met zijn vriendin, die verder niet veel met het verhaal an sich te maken hebben, zijn zo vermakelijk dat het bijna een klucht is. Hierin laat Soetewey wat mij betreft eens te meer zien dat hij erg goed is in het beschrijven van de menselijke verhoudingen en in dit specifieke geval de man/vrouw verhoudingen. Soetewey is sterk in het neerzetten van zijn personages. Of het nu om een professor, journalist, arbeider of louche onderwereldfiguur gaat, de karaktertekening en observaties zijn veelal in de roos. Misschien is dit wel het sterkste punt van dit boek. Laat niet onverlet dat *Bewijs het maar* een puike thriller is, die door zijn vlotte tempo en licht ironische ondertoon de lezer weet te vangen en niet meer loslaat tot de laatste bladzijde.

8,5

FILMRECENSIE

Welp

door Jeroen

Regie:

Jonas Govaerts

Genre:

Horror

Cast:

Maurice Luijten,
Gill Eeckelaert,
Stef Aerts en an-
deren

Film gebaseerd

op: Kampvuur ver-
halen

Jaar van uitgifte:

2014

Speelduur:

85 minuten

WELP

Welp is een horroravontuur waarin Sam, een twaalfjarig fantasierijk jongetje, op kamp gaat met zijn scoutinggroep. Vanaf het moment dat ze hun kamp in het bos opbouwen, voelt Sam dat er iets niet in orde is. Hij vindt een mysterieuze boomhut en ontmoet een wild uitziend, gemaskerd kind. Sam probeert zijn leiders te waarschuwen voor dit kind, maar ze negeren hem. Doordat Sam steeds geïsoleerder geraakt van de andere welpjes en de leiders, wordt het hem steeds duidelijker dat hen een vreselijk lot wacht. Zo blijkt dat het wilde kind de helper is van de Stroper, een sinistere psychopaat die het bos bezaaid heeft met ingenieuze vallen en van plan is de welpen af te slachten... één voor één...

Welp bouwt heel langzaam op en ziet er zeker in het begin uit als een jongensavonturenfilm. Een groep welpen (Scouting) gaat op kamp in de Belgische Ardennen, samen met de leiding. Van de leiding heeft vooral Peter het op Sam voorzien. Peter wil niets liever dan feestvieren en Jasmijn, het vrouwelijke deel van de leiding, versieren.

Het grootste deel van de film speelt zich rondom het kamp van de welpen af. Het verhaal is verrassend genoeg boeiend en zeker vermakelijk. "Kai" is de weerwolfjongen uit het kampvuurverhaal van de leiding. Hij blijkt echter geen weerwolfjongen te zijn, maar het verwilderde hulpje van de stroper. Het verhaal van de stroper vind ik wat mager uitgewerkt.

De special effects zijn van een behoorlijk niveau. Deze film is op diverse festivals in de prijzen gevallen, hij won de juryprijs op het Fantastic Cinema Festival 2015 en zowel de juryprijs als de prijs voor de beste regisseur op het festival van Sitges 2015 (Spanje). Deze film is dus zeker de moeite van het kijken waard, voor Nederlandse en Vlaamse begrippen is dit een heel goede horrorfilm.....

Colofon

Handig om te weten

www.stephenking.nl

Contact

[Fanclubmerchandise en verkoop](#)

[Het StephenKingFans winkeltje](#)

[Kings Things Archief](#)

[Het Forum](#)

[Facebook](#)

[Kings Things](#)

Redactie:

Chrissy van der Haven, Peter R. van Veen,
Danny Paap, Jeroen de Vries,
Mirjam Jonkman en Marco Althuiszes

Illustraties:

Martine Bleijen

Eindredactie:

Chrissy van der Haven en Jan Janssen

STEPHEN KING
GRIEZELIG GEZELLIG FANCLUB

De Stephen King Fanclub is oorspronkelijk opgericht in 1999. De fanclub in de huidige vorm bestaat sinds 2002. Op 21 september 2002 kwam de website online.

Het nieuwe bestuur heeft er bij de oprichting voor gekozen om met donateurs te gaan werken in plaats van met betalende leden, zoals dat voor 2002 het geval was. Dit wil dus zeggen dat iedereen bij alle informatie kan komen, en ook gratis gebruik kan maken van het forum.

De fanclub heeft een aantal vaste crewmembers en meerdere vrijwilligers, die er met elkaar voor zorgen dat de fans kunnen worden voorzien van al het nieuws omtrent Stephen King. Zo genereert de website maandelijks meer dan 2,5 miljoen hits en trekt ongeveer 1500 bezoekers per dag. Kings Things is slechts een van de vele zaken die de fanclub te bieden heeft voor Stephen King fans. Elk jaar wordt er of een fanclubdag of dollarbaby festival georganiseerd, er is een forum en via de mailing kunnen we alle Stephen King fans gemakkelijk op de hoogte houden van het nieuws of speciale aanbiedingen van onze sponsors.

En allemaal gratis!

Er is ook fanclubmerchandise te koop om ons te sponsoren! Wil je ons werk ondersteunen: een donatie kunnen we altijd gebruiken. We gebruiken het voor de verzendkosten van prijzen, kosten KvK en software, maar ook voor de merchandise, een fanclubdag en mogelijkheden om kortingen te creëren. Maar ook je bestelling in onze [eigen fanclubwinkel](#), [ebook.nl](#), [Boekentip.nl](#), [ECI](#), [Bruna](#) en het [boekwinkeltje van Stephen King Fans](#) levert de fanclub een percentage op, als je via [deze pagina](#) op onze website bestelt!

Help ons en stort een bedrag naar keuze naar
NL08KNAB0725036737 t.n.v. stichting Stephen King Fanclub
te Utrecht.

STEPHEN KING
GRIEZELIG GEZELLIG FANCLUB